

Laima Vincė. VERTĖJAS. Festivalio "Versmė" konkursinė programa

Atgal



V E R S M Ę
N A C I O N A L I N Ė S
D R A M A T U R G I J O S
F E S T I V A L I S

Režisierius

Tomas JAŠINSKAS

Trukmė

1 val. 20 min.

Salė

Mažoji salė

APIE

Festivalio "Versmė" konkursinė programa. PJESĖS SKAITYMAS

Vaidina: Algirdas Gradauskas, Alvydas Šlepikas, Adrija Čepaitė, Jurga Kalvaitytė, Birutė Mar, Vaiva Mainelytė, Mindaugas Jusčius, Neringa Bulotaitė, Ramutis Rimeikis.

Laima Vincė yra rašytoja, poetė ir išėivijos vertėja, žurnalistė. Jau daugiau nei dvidešimt metų Laima domisi istoriniais pokyčiais, vykusiais Baltijos šalyse. Į sovietų okupuotą šalį pas Marcelijų Martinaitį Vilniaus universitete ji atvyko studijuoti poezijos vertimo; dalyvavo dainuojančioje revoliucijoje ir išleido memuarų knygą „Lenino galva ant padėklo“ (2008). Po dvidešimties metų, 1994 metais, atvyko į Lietuvą pagal Fulbright programą dėstyti poezijos vertimo teorijos bei kūrybinio rašymo VU ir VDU. Į anglų kalbą verčia šiuolaikinę lietuvių poeziją ir prozą. Už savo kūrybą yra pelniusi ne vieną Amerikos valstybinį apdovanojimą, tarp jų prestižinę National Endowment of the Arts premiją ir PEN vertimo premiją.

Pjesėje „Vertėjas“ pasakojama Juliaus, gėjaus lietuvio, gyvenančio Buenos Airėse su savo partneriu argentiniečiu Xavier, istorija. Julius dirba iš savo miegamojo – verčia Lietuvos imigrantų Jungtinėje Karalystėje skambučius telefonu socialinių paslaugų ir medicinos įmonėms. Kai atsitiktinio telefono skambučio metu jis sutinka savo artimą vaikystės draugę Karoliną – vienišą motiną, jam vis sunkiau ir sunkiau išlaikyti ribą tarp profesinio vertėjo darbo ir susirūpinimo dėl savo tautiečių užsienyje. Bendraudamas su Karolina per atstumą jis iš naujo

atranda savo lietuvių iš mažo miestelio identitetą, kurią manė palikęs prieš dvidešimt metų. Galiausiai Julius ir Karolina turi susitaikyti su savo praeities sunkumais...

Režisierius Tomas Jašinskas: „Manau, Laimos Vincės pjesė „Vertėjas“ aktuali ir ypač reikalinga šiandien. Čia koncentruotai, tačiau subtiliai persipina tikėjimo, emigracijos ir fobijų temos. Negana to, ši pjesė išsiskiria laikotarpio pajautimu bei savo plačia (globalia) geografija. Tai pjesė, gyvybiškai reikalinga Lietuvos teatro žiūrovams dėl tikėjimo ir vilties.“